

„ако помисли и каже нѣщо“ Римъ-попъ же имъ отговорилъ по евангелскы, чи само кога прилюбодѣйствува жена, тогава да има право мъжъ и да ѝ напуца.

Въ въпросъ (84) пытають: що да струваме съ лжеобвинители (клюкари)?

Въ въпросъ (86) пытають: „по нашъ законъ, ако са улови крадливъ (татъ) или разбойникъ и са отрича да каже свое пристѣпление, съдникъ го бие по главѣ съ тогѣ и го бодѣ съ желѣзны бодлы по хълбоцы до дѣ са признае и пр.?“ Тѣй-зи два въпроса сѣ истый Крумовъ законъ, какъто видѣхмы погорѣ, чи той лжливы обвинители — клюкары — казнилъ смъртиж, а крадливцѣмъ трошилъ колѣна!

Въ въпросъ (95) пытають: „какъ да постѣпваме съ виновникѣмъ, кои прибѣгвають и са скривають въ чърквѣ?“ — Той-зи законъ е былъ почти общы всѣмъ народамъ въ врѣмѣ изычѣства: кой-то виновникъ е прибѣгвалъ въ нѣкой-си храмъ по нѣкогашъ е былъ непохыщенъ отъ тамъ. Види са, чи Българи сѣ го имали и слѣдовали и послѣ христинства, та за това пытають Римъ-попа о тому.

Въ въпросъ (22, 23) пытають: „какъ да постѣпваме съ онимъ, кои, прѣди да са почне бой, не слушають? у насъ е законъ прѣди срѣжения нашъ Господарь проважда мъжа вѣрнаго и благоразумнаго да разгѣда урѣжие, коние и сичко що е нужно за боа, и ако въ нѣкого си не са найде въ добъръ радѣ, казнижъ го.“

Тукъ са вижда, каквы строгы военны законы сѣ имали Българи. А можахъ ли да нѣмають такыва законы, кѣту всѣкогы бѣхъ на урѣжие противъ Византийцы, кои вардѣхъ и наймалкое благоврѣмие да ги нападнѣть?

Юще са споманува за мѣтежницы (бунтовницы), коихъ сѣдили и казнили смъртижъ какъто и бѣгавшихъ робъ; а то е сас гоуахъ — вина кога са относи прѣмо на царское лице, на началнажъ власть и проч. .

Тѣй-зи закони са споманувають въ начало христинства Прѣславскаго Двора, а какъ то видѣхмы въ 84 и 86 въпросъ, тии сѣ истое Крумово законодавие, кое съществувало прѣди кръщения Прѣславскаго Двора! Сега са ражда въпросъ; *да ли сѣ были написани тии закони или туку тѣй сѣ были изпълнявали по придание и приказвание устно?* Ако слушама оныя що сѣ мадровали до сега, чи Българи и въобщѣ сички Славани, прѣди кръщения Прѣславскаго Двора, нѣмали писменность, то трѣба, противо праваго разума, да повѣрваме такова безумие! Ные виждамы въ тѣй-зи закони много подробности и цѣль образъ на днѣшны европейскы гражданскы законы, и от-